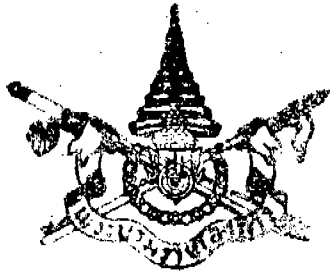


ตอนที่ ๘ เล่ม ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑



พระราชบัญญัติ
กำหนดวิธีการระงับการคัดค้าน
เกินสมควรจากราชการ
พ.ศ. ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะองคมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
รังสิต กรมชุนชัยนาทนเรนทร
อดงกฎ
ธานีนิวัต
มานวราชเสวี
อุตตเดชจรัส
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑

โดยที่เป็นการสมควรจะมีกฎหมายกำหนดวิธีการระงับการคัดค้านใดเกินสมควรจากราชการ

พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดวิธีการระงับการคัดค้านใดเกินสมควรจากราชการ พ.ศ. ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายถึงคณะกรรมการพิจารณาการระงับการคัดค้านใดเกินสมควรจากราชการ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามความในพระราชบัญญัตินี้

“คู่สัญญาฝ่ายรัฐบาล” หมายถึงรัฐบาล กระทรวง ทบวง กรม หรืออันดับบุคคลอื่นใดในราชการ ซึ่งเป็นคู่สัญญากับบุคคลอื่นไม่ว่าจะได้กระทำโดยมีบุคคลใดหรือคณะบุคคลใดเป็นตัวแทนหรือไม่

ตอนที่ ๔ เล่ม ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑

“ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ” หมายถึงบุคคลซึ่งเป็น คู่สัญญากับคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาล

“ ราคาตลาด ” หมายถึงราคาทรัพย์สินซึ่งซื้อขาย กันโดยปกติในท้องตลาด ณ ที่ที่ส่งมอบทรัพย์สิน ในขณะที่ ทำสัญญา

“ ต้นทุนและค่าใช้จ่าย ” หมายถึงจำนวนเงินที่ได้ ใช้จ่ายหรือจะต้องใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน รวมทั้งค่า ก่อสร้าง ค่าซ่อมแซม และค่าบำรุงรักษาทรัพย์สินนั้น ตั้งแต่ขณะได้รับทรัพย์สินจนถึงขณะทำสัญญา แต่ให้หัก มูลค่าของประโยชน์อันพึงได้รับจากการใช้ทรัพย์สินใน ระยะ เวลาดังกล่าวนั้นออก

“ รัฐมนตรี ” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่สัญญาซึ่ง เข้าลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) สัญญาซึ่งได้ทำขึ้นเนื่องจากการได้มีการประมูล เปิดเผยและมีกำหนดเวลาพอสมควรแก่การขึ้นประมูล

ตอนที่ ๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

(๒) สัญญาที่คู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้ซื้อ หรือจะซื้อ หรือเช่าซื้อทรัพย์สิน และทรัพย์สินนั้นมีมูลค่าตามสัญญาต่ำกว่าห้าแสนบาท และสัญญาที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ซื้อ หรือจะซื้อ หรือเช่าซื้อทรัพย์สิน และทรัพย์สินนั้นมีมูลค่าแท้จริงต่ำกว่าห้าแสนบาท

(๓) สัญญาจ้างทำของซึ่งคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลจะต้องชำระหนี้ต่ำกว่าห้าแสนบาท

(๔) สัญญาซึ่งได้มีการชำระหนี้อันเกิดจากสัญญาโดยสิ้นเชิงก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้ถือว่าสัญญาซึ่งได้กระทำขึ้นระหว่างวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๔๘ ถึงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๐ และเข้าลักษณะดังต่อไปนี้เป็นสัญญาที่ได้กระทำขึ้นเพื่อค้ำกำไรเกินสมควรจากราชการ คือ

(๑) สัญญาซื้อขายและสัญญาจะซื้อจะขาย ซึ่งคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้ซื้อ และสัญญาเช่าซื้อโดยคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้เช่าซื้อ และคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งคิดเอากำไรสำหรับสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เกินกว่าร้อยละสิบห้าของต้นทุนและค่าใช้จ่าย และสำหรับสินค้าที่ผลิตในประเทศหรืออสังหาริมทรัพย์เกินกว่าราคาตลาด

ตอนที่ ๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

(๒) สัญญาซื้อขายและสัญญาจะซื้อจะขาย ซึ่ง
 คู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้ขาย และสัญญาเช่าซื้อโดยคู่
 สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เช่าซื้อ และคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง
 ขอในราคาซึ่งต่ำกว่าราคาตลาด

(๓) สัญญาจ้างทำของซึ่งคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเป็น
 ผู้จ้าง และคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งคิดเอากำไรเกินกว่าร้อยละ
 สิบห้าของต้นทุนและค่าใช้จ่าย

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า
 “คณะกรรมการพิจารณาระงับการค้ากำไรเกินสมควรจาก
 ราชการ” ประกอบด้วยประธานหนึ่งนายและกรรมการ
 อื่นอีกแปดนาย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
 แต่งตั้ง

มาตรา ๗ สัญญาที่คู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้ซื้อ หรือ
 จะซื้อ หรือเช่าซื้อทรัพย์สิน และทรัพย์สินนั้นมีมูลค่าตาม
 สัญญาตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป และสัญญาที่คู่สัญญาอีก
 ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ซื้อ หรือจะซื้อ หรือเช่าซื้อทรัพย์สินและ
 ทรัพย์สินนั้นมีมูลค่าแท้จริงตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป และ

ตอนที่ ๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑

สัญญาจ้างทำของซึ่งคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลจะต้องชำระหนี้ตั้งแต่
ห้าแสนบาทขึ้นไปนั้น คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งมีหน้าที่ที่จะต้อง
ส่งเอกสารซึ่งเกี่ยวกับการทำสัญญา การแก้ไขเพิ่มเติม
สัญญา การผ่อนผันการชำระหนี้ และการอื่น ๆ เกี่ยวกับ
หนี้ตามสัญญานั้นต่อคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลภายในเวลาสามสิบ
วันนับตั้งแต่วันที่ชำระกับพระราชบัญญัตินี้ และจะเสนอ
หลักฐานอื่น และคำชี้แจง เพื่อแสดงว่าสัญญานั้นมิได้
กระทำเพื่อค้ำกำไรเกินสมควรจากราชการไปด้วยก็ได้ แต่
ในกรณีที่คู่สัญญา อีกฝ่ายหนึ่ง แสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อ
ได้ว่าไม่สามารถส่งเอกสารดังกล่าวได้ทันกำหนดเวลาสามสิบ
วัน ก็ให้รัฐมนตรีผ่อนเวลาออกไปได้ตามสมควร

ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่าสัญญานั้นมิได้กระทำขึ้นเพื่อค้ำกำไร
เกินสมควรจากราชการ ก็ให้คู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลแจ้งให้คู่
สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งทราบว่าจะไม่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ
นี้

มาตรา ๘ ในกรณีที่รัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่าสัญญาใด
ได้ทำขึ้นเพื่อค้ำกำไรเกินสมควร จากราชการตามความ
ในมาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑

(๑) ในกรณีที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งไม่ส่งเอกสารอันควรแก่เรื่องภายในกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจเลิกสัญญาได้เอง

(๒) ในกรณีที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งส่งเอกสารอันควรแก่เรื่องภายในกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีเสนอเอกสารที่ได้รับมาจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งต่อคณะกรรมการ พร้อมด้วยคำขออนุมัติให้ออกเลิกสัญญาภายในกำหนดเวลาสามสิบ วันนับตั้งแต่วันที่คู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลรับเอกสารจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

มาตรา ๘ เมื่อได้รับคำขออนุมัติให้เลิกสัญญาจากรัฐมนตรีแล้ว ให้คณะกรรมการแจ้งให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งทราบเพื่อให้โอกาสที่จะชี้แจงเพิ่มเติมก่อน และให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วินิจฉัย ถ้าเห็นว่าสัญญานั้นไม่เข้าลักษณะเป็นสัญญาที่ได้ทำขึ้นเพื่อการค้าใดเกินสมควรจากราชการก็ให้คณะกรรมการแจ้งให้คู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลและคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งทราบคำวินิจฉัยนั้นโดยด่วน แต่ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าสัญญานั้นเข้าลักษณะเป็นสัญญาที่ได้ทำขึ้นเพื่อการค้าใดเกินสมควรจากราชการตามความในมาตรา ๕

ตอนที่ ๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

ก็ให้คณะกรรมการแจ้งคำวินิจฉัยให้คู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลทราบ
คำอนุมัติให้เลิกสัญญานั้นได้

เพื่อประโยชน์แห่งการวินิจฉัยของคณะกรรมการตามความ
ในวรรคก่อน คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการชุดหนึ่งหรือ
หลายชุดให้พิจารณาและเสนอความเห็น ต่อคณะกรรมการ
ก่อนก็ได้ อนุกรรมการนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วยกรรมการ
ในคณะกรรมการหนึ่งนาย

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการและอนุกรรมการซึ่งตั้ง
ขึ้นตามมาตรา ๘ มีอำนาจเรียกคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งและ
บุคคลใด ๆ มาชี้แจง และให้มีอำนาจเรียกพยานหลักฐาน
จากผู้ครอบครองตลอดจนบังคับให้พยานสาบาลหรือปฏิญาณ
ตัวได้ ในการนี้ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติราชการของคณะกรรมการและอนุกรรมการ
ตามความในวรรคก่อน ให้ถือว่ากรรมการและอนุกรรมการ
เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายของกฎหมายลักษณะอาญา

ตอนที่ ๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑

มาตรา ๑๑ การเลิกสัญญาให้กระทำโดยคู่สัญญาฝ่าย
รัฐบาลแสดงเจตนาไปยังคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งภายในกำหนด
เวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่รัฐมนตรีมีอำนาจเลิกสัญญาได้เอง
ตามความในมาตรา ๘ (๑) ภายในกำหนดเวลาหกสิบวัน
นับตั้งแต่วันที่บังคับพระราชบัญญัตินี้ แต่ในกรณีที่ไม่ปรากฏ
หลักฐานการทำสัญญาที่คู่สัญญาฝ่ายรัฐบาล ภายในกำหนด
เวลาสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ปรากฏหลักฐานขึ้นภายหลัง

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการอนุมัติให้เลิกสัญญา
ภายในกำหนดเวลาสิบวันนับตั้งแต่วันที่ทราบคำอนุมัติของ
คณะกรรมการ

ถ้าคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลไม่แสดงเจตนาบอกเลิกสัญญา
ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาล
สละสิทธิที่จะเลิกสัญญา

มาตรา ๑๒ นอกจากจะได้รับคำสั่งจากคู่สัญญาฝ่าย
รัฐบาลว่าจะไม่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ตามความใน
มาตรา ๗ หรือได้รับคำสั่งจากคณะกรรมการว่าสัญญานั้น

ตอนที่ ๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

ไม่เข้าลักษณะเป็นสัญญาที่ได้ทำขึ้นเพื่อค้ำกำไร เกินสมควร
จากราชการตามความในมาตรา ๕ ห้ามมิให้คู่สัญญาอีกฝ่าย
หนึ่งนำคดีมาฟ้องร้องคู่สัญญา ฝ่ายรัฐบาล ขอให้ปฏิบัติการ
ตามสัญญาก่อนพ้นกำหนดเวลาดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑
และกรณีที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง ให้คู่สัญญา ฝ่าย
รัฐบาลปฏิบัติการตามสัญญาได้ ให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิ
เรียกร้องดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิเรียกร้องที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งพึงมีอยู่
ตามสัญญา ถ้าหากได้มีการชำระหนี้ตามกำหนดเวลา และ

(๒) ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการล่าช้าเพราะ
การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ห้ามมิให้เรียกค่า
เสียหายเพราะเหตุนี้เกินกว่าร้อยละเจ็ดครึ่ง ต่อปีของมูลค่า
ทรัพย์สินหรือจำนวนเงินอันคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งพึงเรียกร้อง
ได้ตาม (๑)

มาตรา ๑๑ เมื่อคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลได้แสดงเจตนาไป
ยังคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งบอกเลิกสัญญาภายในกำหนดเวลาดัง
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ ให้ถือว่าได้มีการเลิกสัญญากัน

ตอนที่ ๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑

นับตั้งแต่เวลาที่การ แสดงเจตนา ของคู่สัญญา ฝ่ายรัฐบาลถึง คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

มาตรา ๑๔ เมื่อได้มีการบอกเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญา แต่ละฝ่ายจำต้องให้อีก ฝ่ายหนึ่ง ได้กลับคืน ไปสู่ฐานะ ดังที่ เป็นอยู่เดิม และจะเรียกค่าเสียหายจากกันเพราะการเลิก การสัญญานี้ไม่ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถจัดให้ได้ กลับคืน ไปสู่ฐานะ ดังที่ เป็นอยู่เดิมได้ ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้น โดยคิดราคา ตลาดในขณะวันทำสัญญา และดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อ ปี ของจำนวนเงินอันเป็นราคาตลาดนั้น คิดตั้งแต่วันทำสัญญา จนถึงวันส่งมอบ

ถ้าจะต้องส่งคืนเงิน ให้บวกดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่ง ต่อปีเข้าด้วย โดยคิดตั้งแต่วันที่ได้รับจนถึงวันส่งมอบ

มาตรา ๑๕ ภายในกำหนดสิบวันนับแต่วันที่คู่สัญญา อีกฝ่ายหนึ่ง ที่ได้รับการ แสดงเจตนาบอก เลิกสัญญาจากคู่ สัญญาฝ่ายรัฐบาล คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิที่จะแจ้งความ จำนง ไปยังคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเลือกปฏิบัติตามสัญญานั้นตาม ข้อกำหนดดังต่อไปนี้ได้ คือ

ตอนที่ ๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

(๑) ในกรณีสัญญาซื้อขาย หรือสัญญาจะซื้อจะขาย ซึ่งคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้ซื้อ หรือสัญญาเช่าซื้อโดยคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้เช่าซื้อ และทรัพย์สินที่ขายเป็นอสังหาริมทรัพย์หรือสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งยอมขายตามราคากลางหรือต่ำกว่า

(๒) ในกรณีสัญญาซื้อขาย หรือสัญญาจะซื้อจะขาย ซึ่งคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้ซื้อ หรือสัญญาเช่าซื้อโดยคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้เช่าซื้อ และทรัพย์สินที่ขายเป็นสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งยอมคิดเอากำไรเพียงร้อยละสิบห้าของต้นทุนและค่าใช้จ่ายหรือต่ำกว่า

(๓) ในกรณีสัญญาซื้อขาย หรือสัญญาจะซื้อจะขาย ซึ่งคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้ขาย หรือสัญญาเช่าซื้อโดยคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เช่าซื้อ คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งยอมซื้อตามราคากลางหรือสูงกว่า

(๔) ในกรณีสัญญาจ้างทำของ ซึ่งคู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลเป็นผู้จ้าง คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งยอมคิดเอากำไรร้อยละสิบห้าของต้นทุนและค่าใช้จ่ายหรือต่ำกว่า

ตอนที่ ๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

เมื่อการแสดงความจำนงตามความในวรรคก่อนมาถึง
คู่สัญญาฝ่ายรัฐบาล ให้ถือว่าคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายมีความ
ผูกพัน ในอันที่จะปฏิบัติการ ตามสัญญา ตาม ข้อ กำหนด ตั้ง
กล่าวแล้ว

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายรัฐบาลและคู่สัญญา
อีก ฝ่ายหนึ่งมีข้อพิพาท กัน เกี่ยวกับการปฏิบัติการ ตาม ข้อ
กำหนดตามความในมาตรา ๑๕ ให้เสนอข้อพิพาทนี้ต่อ
คณะกรรมการเพื่อพิจารณาชี้ขาด

คำชี้ขาดของคณะกรรมการให้ เป็นที่สุด จะอุทธรณ์
หรือนำข้อพิพาทไปฟ้องร้องต่อไปไม่ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๖ ให้
คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าสัญญา
ที่บอกเลิก นั้น ไม่ได้ อยู่ใน บังคับ แห่ง พระราชบัญญัตินี้ตาม
ความในมาตรา ๔ กิติ หรือเห็นว่าไม่เป็นสัญญาที่กระทำ
ขึ้นเพื่อการค้าใดเกินสมควรจากราชการตาม ความในมาตรา
๕ กิติ ให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้องร้องขอให้ศาล

ตอนที่ ๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑

แสดงว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการไม่ถูกต้อง ภายใน
กำหนดเวลาสามสัปดาห์ นับแต่วันที่ได้รับ คำบอกกล่าวเลิก
สัญญา

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ควง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี